

Lõbus lugu Hamletist

ESSAY PÄEVALEHT 11. 12. 19

Arvustus

Piret Kooli
LP toimetaja

Estonia teatri lastelavastus „Väike prints Hamlet” on meeolukas ja hoogne seiklus, mis haarab lapsed kaasa.

Neli muusikut ja kaks näitlejat astuvad lavale, et lastele arusaadavas keeles Taani printsi lugu edasi anda. Keegi ei sure, kuid vaimud ja surnumängimine on omal kohal.

Liina Kullerkupu loodud helid on algusest peale meeldivad ja moodustavad lavalooga

õdusa terviku ega röövi jutustuselt tähelepanu.

Lugu algab hooga nagu äikesevihm. See on soe, kerge ja põnev. Noored näitlejad Helen Rekkor ja Kaarel Targo mängivad tunni vältel oma kümnes rollis. Ümberkehastumised on kohati nii kiired, et lapsed jäävad suisa keeletuks. Mitut nüanssi saadavad aplausid ja lapsed haakuvad laval toimuvaga kohe.

Täiskasvanuna häirib mind ehk kõige rohkem Rekkori häälekasutus, mille tõttu on mõni repliik justkui ülemängitud. Ent lapsi forsseeritud olek ei häiri. „See on lõbus lugu, sisu ka. Kõige ägedamad kohad on duellikoht, pildijoonistamine ja etendu-

ses mängitud etendus,” vahendab kümneaastane teatrikülastaja hiljem.

Meelitab lugema

Lavastaja Erki Aule on etenduse ruumi sobivalt lahendanud: mänguliseks muutuvad nii rõdu, põrand ja kapp kui ka kõik nurgad. Varjuteater ja hiigelsuurel ekraanil elavad joonistused on selle jõulukooogi mahlakad kihid ning kirss tordil on saalitäis lapsi, kes elavalt kaasa räägivad. Kohati isegi nii otsustavalt, et näitlejatel tuleb korraks mõelda, kuidas siit nüüd päris tekstiga edasi minna.

Muide, näidendi autor Maria Suominen tunnustab kavalehel, et unistab vahel

Helen Rekkor ja Kaarel Targo Ophelia ja Hamletina

Foto